

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any III.—TARRAGONA, 21 Novembre de 1915.—Núm. 116.

BIBLIOTECA PÚBLICA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Rambla de Sant Joan, 50, baixos
TELÉFON, 255

Els treballs se publiquen baix la
responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

El resultat de les eleccions

Comentari

Districte primer

	Secció 1. ^a	Secció 2. ^a	Totals
Anton Ventura (coalició esquerres)	114	89	203
Josep Montagut (popular)	109	101	210
Josep Lerín (conservador)	113	149	262

Queden elegits els Srs. Montagut i Lerín.

Districte segon

	Secció 1. ^a	Secció 2. ^a	Totals
Joan M. Piñol (coalició esquerres)	102	117	219
Josep Rovira (coalició esquerres)	86	104	190
Anton Quintana (popular)	76	92	168
Francisco Roca (popular)	59	66	125
Xavier Martorell (carlí)	141	99	240
Joaquim Vallhonrat (carlí)	134	90	224

Queden elegits els Srs. Piñol, Martorell i Vallhonrat.

Districte tercer

	Secció única	Total
Pau Vidal (popular)	41	41
Jaume Nadal (conservador)	180	180

Queda elegit el Sr. Nadal.

Districte quart

	Secció 1. ^a	Secció 2. ^a	Secció 3. ^a	Totals
Josep Gilabert (coalició esquerres)	76	108	81	265
Pere Loperena (coalició esquerres)	90	115	91	296
Robert Guasch (popular)	132	90	66	288
Francisco de Cidón (popular)	113	76	54	243
Bonaventura Ollé (conservador)	123	113	72	308
Vicens Alonso (carlí)	73	63	33	169

Queden elegits els Srs. Loperena, Guasch i Ollé.

Districte quint

	Secció 1. ^a	Secció 2. ^a	Totals
Josep Nin (coalició esquerres)	100	119	219
Josep Icart (coalició esquerres)	94	115	209
Rafael Sanromá (popular)	80	26	106
Josep Boronat (popular)	57	21	78
Josep Prat (conservador)	150	114	264
Josep Boada (conservador)	138	111	249
Lleó Vives (independent)	3	2	5

Queden elegits els Srs. Nin, Prat i Boada.

Districte sisé

	Secció 1. ^a	Secció 2. ^a	Secció 3. ^a	Totals
Manuel Torrell (coalició esquerres)	27	56	92	175
Santiago Vallvé (popular)	46	64	89	199
Antón Musolas (conservador)	229	108	100	437

Queden elegits els Srs. Vallvé i Musolas.

Contra lo que creurán o aparentaràn creure'ls nostres enemics, el resultat de les darreres eleccions, ens ha satisfet de debó. Teniem en contra un partit conservador que ajudat pels requetés, prevalgut de la coacció del poder i llensant diners a mans plenes, volia guanyar net o brut—mes aviat brut que net. Teniem al davant la coalició lliberal-regionalista que, amb els restes d'una massa neutra, admiradora, per puresa mental, de les passades populars, venia a entrebancar la nostra acció, sense reparar amb medis. I no obstant, sols, ben sols, allunyats de tot pacte vergonyós i de tota combinació depressiva per als nostres ideals, hem conseguit votacions esplèndides. Per cinc, per deu, per quinze vots, la victòria, no ha sigut nostra en tres districtes; millor podríem dir que la sort no'ns acompanyà.

Però cal fer observar que era la primera vegada que d'ençà de moltíssims anys, casi de les primeres eleccions del sufragi universal, els republicans ens presentàvem units. Amb tant de temps de divisions, de lluites, de desconfiances, de retrets mútuus, l'entusiasme de la massa s'ha afeblit i s'han debilitat les organitzacions. La mateixa intervenció de les forces republicanes en el moviment popular, ha fet que molts correligionaris nostres, per comoditat o per mal entès egoisme, s'allunyessin dels nostres cenacles. I aquestes eleccions, més que la finalitat de guanyar tenien per objectiu, en lo que afecta a les esquerres, despertar el sentiment lliberal, cridar i juntar als dispersos, advertir i senyalar als amics el perill que corrien. Tot això hem conseguit per més que l'èxit material, per petites, insignificants deficiències, no hagi sigut amb nosaltres.

Ara, conegut ja l'immens nombre de vots que concienta i voluntariament venen a ajudar-nos, es hora de preparar la feina per a les vinents eleccions, en les que segurament lluitarán a Tarragona totes les dretes, sens distinció de color i de matíç, contra nosaltres. No'n tenim cap dubte: d'aquí dos anys, conservadors, carlins, regionalistes i pseudo-liberals de Guasch i de Cañellas, formant la coalició més abigarrada i estrafalaria que s'hagi vist, voldrán midar les seves forces amb el bloc de les esquerres republicanes i socialistes. S'imposa, doncs, en tots nosaltres, una actuació serena, per a conservar i millorar les posicions, oblidant petiteses, perdontant desllealtats, compadint els baixos egoismes en que hagin pogut incorre'ls homes, però dels quals no pot fer-se responsable a cap partit.

Amb seny, intencificant l'actuació política, fent que la propaganda de mica en mica sia l'únic i natural esbarjo dels centres republicans, revisant el cens respectiu i afinant les organitzacions, preparem la victòria. Els pobres, els miseriosos, els inconscients, també vendrán d'aquí dos anys, potser se'ns vulga observar. Ah, no. Si'ls republicans volem, o, lo que es igual, si'ls republicans i socialistes arriben a les properes eleccions municipals amb la preparació deguda, el sufragi serà una veritat. Hem demostrat que som els més i que som els únics dignes, doncs, les vinents eleccions municipals, o no's faràn, o seràn presidides per la més escrupulosa legalitat. I al qui ho dubti, que miri l'exemple de Tortosa, que és i ha d'ésser també'l nostre exemple.

◆ ◆ ◆

L'INRI de la Popular

Una vegada o altre havíem d'estar d'acord amb l'Albafull. Va dir aquest que la Popular no podia matar-la ningú més que'l còs electoral, puix havia nascut i crescut amb la voluntat del còs electoral.

Les eleccions del passat diumenge van donar la resposta que s'esperava. Nosaltres la sabíem per endavant. Fa més de quatre anys que estem combatent, i no perque no estiméssim al moviment popular quan aquest va encarnar una formidable opinió de ciutadania, quan responia a una necessitat de acoblar totes les forces vives de la ciutat per a consolidar l'obra de la supressió del cobro de consums pel odiat i odiós sistema dels portals, sinó perquè una vegada en marxa la nova administració i assegurada la seva solidesa, vam creure que ja no's feia necessaria la constitució d'un municipi neutre, sinó tot lo contrari. Això creiem, i això hem sostingut en tots els terrenys; primer, per propia convicció d'homes polítics i ciutadans; després, perquè vam veure de quina manera se desvirtuava aquell moviment que va ser tot desinterès i patriotisme, finses a tornar-lo còmplis de certa gent no gens escrupolosa que trovaven sota la fórmula de la Candidatura Popular, una base per a guanyar unes eleccions, sense reparar en els mitjans, per a acabar obtenint una alcaldia de R. O.

La Popular va morir, de fet, quan l'elecció den Robert Guasch, sense autorització de la Comissió nomenada al efecte, l'any 1911. La van enterrar, ara farà dos anys, quan se van imposar certs candidats, avui regidors.

Faltava l'INRI, i aquet el van posar el diumenge últim els mateixos partidaris a *autrance* de la Popular.

La candidatura d'enguany no tenia altre objectiu que reelegir an En Robert Guasch per a que demà, quan governin els lliberals, obtinga l'alcaldia de R. O., i fer sortir de nou an En Santiago Vallvé. Un i altre han sortit regidors, però ¿còm? El primer, per minoria, i amb una diferencia de 13 vots del nostre candidat en Gilabert. Si es té en compte el va-i-tot que va tenir que fer el seu germà, l'Anselm Guasch, polític lliberal-marianoista, i també que'n el districte quart hi predomina l'element oficial o buròcrata, se veu clar que'l triomf den Guasch no té res de Popular ni de tarragoní. L'elecció den Vallvé, es deu, segons reconeixen els mateixos amics d'ell, a la comisseració dels conservadors, els qui no van tenir interès en fer sortir an En Torrell per diferencies entre conservadors i radicals, doncs havent sobrat an en Musolas, candidat de les dretes, 238 vots, podien en totjmoment derrotar an en Vallvé i donar el triomf an en Torrell, tenint en compte que Vallvé i Torrell se porten una diferencia de 24 vots. Això temien els pseudo-popular d'avui en dia, avans de les eleccions i el dia de les eleccions.

Va salvar-se també en Montagut, però aquest, sense que tinguem l'ànim de molestar-lo, ja sab tothom que no'l necessitaven sinó que per a fer colla, però per res més.

La base eren els dos avans mentats. S'ha salvat la base, doncs, pero es troven ara que no tenen el material.

Lo incalificable, lo que no té excusa moral, fou la presentació dels demés senyors que integraben la candidatura popular (sic), els Sanromà, els Boronat, els Quintana, els Pau Vidal, els Cidón, els Roca que de bona fe, o com vulguin calificar-ho, van prestar-se a donar el llur nom sapiguent que ningú els havia d'apoiar, ni els mateixos que deien, al semblar, molt formalment, que anaben a la lluita per a fer sortir triomfanta la candidatura dels Guasch, Albafull i companyia.

El ridícul que van fer passar als candidats del districte quint, senyors Sanromà i Boronat, no té defensa en cap ordre, car els van proclamar i els van deixar sols i abandonats desseguida. No mereixien aquestos senyors una burla com la que els han fet passar, però culpa d'ells també és la de no haver desautoritzat a temps aital broma pesada.

Ja té ara la Popular l'INRI que li faltava per a que no s'en parli mai més en seriò. Per a ser regi-

dors certs individus, o hauràn de cercar un altre mitjà amb més enginy, o bé hauràn de fer de polítics tal com són. Lo primer, és molt difícil; lo segon, és lo procedent encara que sapiguen que dihent-se com se diuen no han de trovar qui els voti si no és per una raó d'ordre purament d'amistat personal.

◆ ◆ ◆

Intím

Per a l'amic Josep Gilabert i Punsoda

El teu nom, no pas la teva persona, ha sigut vençut i a l'hora una remor de tristor ha invadit l'ànima de molts amics que no fa gaires dies te deiem paraules encoratjadores per a que tinguessis confiança en la victòria, a la que tú no hi tenies molta fe.

Entre aquests s'hi compta la meva modesta persona, quin sentiment tu ja n'estàs posseïda per haver-te'l trasmès oportunament, sense eufemismes de cap mena, clar i català: jo he sentit la teva derrota tant com el que més, per no dirte molt més que'ls altres i d'aquí que vulgui expansionar-me quelcom, fent-ho publicament i no pas per adquirir mèrits, puix que'ls meus escrits, que per ésser meus son modestos sempre, no'ls firmo mai, com tú ja ho sabs.

Pots estar, tú, orgullós del resultat de ta elecció, com algún amic nostre ha dit? No; quan menys en el meu entendre, puix que ta satisfacció fora ben manifesta obtenint lo que pretenies — que no ambicionaves, com altres —, çò és, triomfant completament. Aquesta teva derrota te haurà causat, sens dubte algún, una forta i violenta sotragada en tes ilusions de jove, emprendores i batalladores com ho son les teves; i com deuriem ésser les de tothom, quan menys de molta part de gent que sols se entreté en criticar çò que'ls altres fan, sens judicar-ho bé.

I al dir això, vagi directament el sentit de mes paraules com a un fort vituperi per a la gent de nostre poble que amb llur sufragi ha portat a la victòria a les hostes conservadores-jaumines, sense avans donar una mirada al passat, a llur obra dolenta de altre temps, que sumiren a Tarragona en un estat de postració desastrós i mortal. I, ara, quan semblava haver-ne reviscolat, Tarragona, amb les mateixes forces i armes que avants empleia per a son redreçament, torna a esgrimir-les per a entregar-se als que la menyspreuaren, la vexaren, l'atropellaren, i perque no dir-ho, la malversaren, que és lo pitjor.

Com si res haguessin fet i com si no hi haguessin grans problemes capdals a l'Ajuntament, assumptes que en altre temps no saberen resoldre — com el de l'aigua —, i altres que ho feren amb grossos perjudicis per a Tarragona — com el del enllumenament — el poble, doncs, entrega el governament de la ciutat an aquesta gent. Ah, poble, que malament pagaràs el teu sufragi de diumenge passat! No pesares ben bé el teu treball de l'altra dia i pots tindre la seguretat que pagaràs amb or lo que't dongueren amb ferro, amb calderilla, puix que entre'ls que elegires i'ls que ja hi ha dintre la conxorxa, hi han concellers i accionistes del Gàs, de la mateixa companyia que ara, poble, te fa pagar el enllumenament tres vegades mes de lo que val.

Vist-el resultat de les eleccions, amb l'exclatant triomf monetari dels conservadors, t'has convençut, estimat amic, de que desgraciadament per la mateixa Tarragona — la ciutat de nostres amors — el poble, no pas els seus fills, no paga com deuria fer-ho, el esforç dels qui treballen pel seu bé? El mal de Tarragona, que ja se ha fet crònic, es el que mai se'n dona compte de lo que li succeeix fins i tant que quasi no hi ha remei. Heus'aquí tot. I lo mateix ha passat ara donant majoria an els conservadors dintre l'Ajuntament, que son els qui deuen fer el nou contracte del enllumenament públic, quina feina ja veurem com serà, poguent assegurar que, ans que tot, procuraran el major benefici propi; com també passa amb l'assumpte de les Zones neutrals o Ports francs, que és la vida o mort comercial de Tarragona, i per el que encare es hora de que se hagi produït cap moviment favorable a aquesta instauració, ni se han fet — excepte alguns de caràcter particular — els treballs necessaris per a fer-nos oïr a les altes

esferes directories, mentres elements barcelonins i amb una cura profitosa per a ells, ho demanen sens tenir en compte que, nosaltres al igual que'ls demés, tenim dret a la vida.

Aquesta és la flaqueza de Tarragona, amic, i sinó que per damunt de tot hi ha el fervent amor per la ciutat que'ns vegé nàixer i que no devem, mai per mai, abandonar-la, hi ha moments en que a un li venen ganes de deixar-ho córrer tot, absolutament tot, i dedicar-se a una vida tranquila i sosegada; havent-lo tingut aquest pensament suara amb el teu incident electoral.

Empró, ensopego amb el nom de Tarragona i no puc, no puc deixar de ajudar amb el meu petit treball al redreçament de la nostra estimada Tarragona.

Visca Tarragona!

P. OLIVELLA I RICOMÀ.

◆ ◆ ◆

Electoreries

No puc sostreurem de parlar-ne.

El cos electoral ja ha fallat, amb fallo inapelable, sens protestes. Els candidats triomfants passeigen una rialla victoriosa.

Riuen els candidats *guanyadors*, i, salvant contades excepcions, be podriem riurens d'ells si no ofegues nostra rialla la rabia que'ns fa, veure com es burlada la voluntat del poble.

Repaséula la elecció de Tarragona, la Ciutat imperial.

Tónica dominante: la compra del vot dels de baix i la venda del apoi dels de dalt i aixís poden resultar Regidors a Tarragona, posem per exemple, subjectes analfabets allionats sols per haber-se venut élls el vot en passades eleccions i ara amb diners dedicant-se a la compra i triomfar per voluntat del *duro* omnipotentia voluntat en les eleccions a Tarragona, per vergonya nostra. I aixís, ja el legit, podrá vendres éll per ajudar a qualsevol empresa que vulga explotar a Tarragona. Puix que l'importa a éll la ciutat? No es representant dels seus *duros*? Ja procurará recabar sen.

Repetimo, per vergonya, en las passades eleccions ha dominat el *duro*. Contra de tots els ideals, devant del *duro* ningú ha fet reparo.

Llur influencia ha arribat per tot, a els de baix que ignocents o estúpits que no comprenen que el diner que reben el degotarán ells o els seus fills, els de dalt que ratolinejant en perdudes grandeses venen els restes de ses forces al millor postor. Mesnades famolenques i despreciables que el passat diumenge vos atipàreu, podèu estar contents, el triomf fou vostre.

I nosaltres que entenem la lluita electoral mes noblement i que, tontos, acudim a la batalla amb les armes legals, amb procediments lícits, no sols per propi respecte sino per el que debem al cos electoral i al sufragi; aquesta arma que per aconseguir-la nostres avis, nostres pares, tan lluitàren, i que nostra generació tindrà que llensar-la com a cosa enmatzinada com a arma que no debem, que no podem usar, perque no som dignes d'ella.

◆ ◆ ◆

Misteri

La nit del dilluns, a primera hora, se notà a la Rambla la presència d'escamots de gent que, malgrat la foscor, ben clarament se veia no estava pas acostumada a rondar per aquell passeig. Ara s'aturaven, ara caminaven depressa, ara donaven uns quants passos amb les mans a la butxaca arrossegant els peus amb mandra...

Per allà a les nou quarts de deu, els escamots se juntaren. Eren tot plegat trenta o quaranta subjectes de mala fatxa que a la cara portaven retratada la procedencia: casi tots eren inquilinos de la Baixada del Roser i dels carrers dels Ferrers i Salinas. Renegaven i discutien alçant les mans. Dos o tres se despregueren del grupo i entraren a la Lliga Regionalista.

Del mitj de la Rambla s'oïen els crits que de la Lliga sortien. — ¡Heu de pagar! — ¡Ni un centim! —

¡Ho veurem, me c....! ¡Lladres!—A la fi sortiren els comissionats, parlaren un moment en veu baixa a tots i se'n anaren a «Las Baleares». Altra vegada crits i renecs i malediccions.—¡Jo ja hi donat doscents duros a ton cunyat!—On va per aquí aquesta gentota!—Jo'm desmaio, deia una veu femenina—El grupo sortí a fora fent brandar les vidrieres. I un sò destemprat i no gens correcte acompanyà la següent dita d'un dels concurrents:—I a nosaltres ens diuen gitanos?—

A la nit del dimars, se reproduïren les mateixes escenes, i igual passà la nit del dimecres, si bé aquesta darrera nit l'exaltació semblava més forta i'ls grupos anaven seguits d'aprop per la policia. Però, sempre'l mateix camí: de la Lliga Regionalista a la botiga de «Las Baleares» i vice-versa.—I aquella mateixa nit, quan els escamots seguits pels vigilants del govern civil se retiraven, un cridava fort:—No hi té dret a sentar-se allí; si demà hi va sense haver pagat l'hem de treure!—

No hem sapigut ni vist res mes. El dijous a la nit la Rambla estava tranquila. Sols vam notar que'ls llums de la Lliga i de «Las Baleares» feien més mala cara.

Vinyaters catalans:

La guerra primer i les malures mes tard, han creiat a la vinya una trista i especialíssima situació que obliga an els que d'ella n'han de viurer a mouer's i a obrar raonada i serena, pero immediata, decidida i enérgicament.

La Unió de Vinyaters de Catalunya mancaria a lo que se deu a si mateixa, si en aquestos moments trascendentals i crítics no posés tot son esforç, tot son seny i tota sa influencia en dirigir i acoblar la voluntat de tots els bons vinyaters catalans—sigan o no sigan associats a la Unió—per a demanar i assolir de l'Estat totes aquelles concessions que, reclamades per el dret a la vida, un madur estudi ha enquadrat préviament dintre del marc de les possibilitats circumstancials i restringides de l'Estat, de la mes absoluta justicia en la cosa demanada i del respecte al dret de tots els interessos creats que's desenrotllen i viuen dintre de la legalitat.

No podriem, sense justificat desmai o imminent temensa—penseu-ho bé, vinyaters de Catalunya—empendre la tasca i les despeses indispensables per a dur a port la collita del 1916—esposada a perdre's igualment com la del 15—si no ens procurém per endevant la garantia de que'l valor del producte vitícol no será detentat per un industrialisme ilegal i clandestí, es cet, pero difícil de perseguir i castigar severament per els mitjans continguts en les disposicions de la legislació actual, i, per contra, renumrador en alt grau i sencill per excelencia. O posem una resclosa al frau, desseguida, sense contemplacions i amb gran fermesa, o el conreu de moltes vinyes restará amenaçat de mort, i el crèdit del pagés vinyater romandrà essent una negoció, com ho es avui, apesar de totes les propagandes i silogismes dels que pretenen retenir als agricultors en son impotent atomisme, substituint-los en ses actuacions pseudo-colectives, quines no'ls hi deixen exercir mes que de nom, car astutament els hi barren tota intervenció efectiva.

Es per ço que la campanya de la Unió toca avui a somatent, cridant a tots els vinyaters conscients de aqueixa encontrada i convocant-los al grandió acta que tindrà lloc a Tarragona el dia 21 dels corrents, a les 10'30 del matí, en el «Salón Moderno» (cine), Rambla Castelar, 33, a quin acta ha convidat a tots els representants en Corts i Provincials del Districte electoral, pregant-els-hi que vingan a oir de llavis dels atribulats vinyaters, les necessitats que'ls affigeixen, les causes que les determinen, els remeis que, a son juí, requereixen i la esperansa que en ells tenen posada, convenuts de que faràn tot lo que siga pertinent al alt càrrec representatiu que ostenten per a que, per fi, sigan degudament ateses les justíssimes peticions i requeriments de la viticultura, que a Catalunya representa mes del 50 per cent de la producció agrícola regional.

Aquesta Unió no dupta poc ni gens de que tots

vosaltres, com un sol home, allisonats per l'experiencia o moguts per l'esperit de conservació, faréu gustosos el sacrifici que siga indispensable per a que la concurrencia de vinyaters a dit acte—provocada i exercida per vosaltres amb la xardor de un ver apostolat—permeti an els vostres dignes representants el afirmar arreu, arreu, al Senat, al Congrés, a la Diputació Provincial, a la Mancomunitat Catalana, que, al actuar de conformitat amb els vostres requeriments, portin al sí d'aquelles altes Corporacions el compliment de la voluntat integral de la vinya catalana; i, ço ho conseguireu plenament fent que el lloc prou gran on l'acte anunciat deu celebrar-se, resulti insuficient i esquitit en sa capacitat per a contenir a la nombrosa i entusiasta concurrencia de vinyaters que, cívicament decidits a manifestar-se, sabrán quedar-se gustosa i dignament a fora quan el dintre siga ja degudament curull.

Vinyaters catalans: a Tarragona el dia 21 de Novembre.

¡Visca l'Unió de Vinyaters de Catalunya!

Barcelona, Novembre de 1915.—D'acord i en nom del Consell Comarcal i senyors Delegats de la encontrada, el President de la U. V. C., *Francesc Santacana*.

De Constantí

Els valents amics de Constantí han triomfat, malgrat les mes escandaloses coaccions dels cacics que durant tants anys han vingut imperant despotica-ment en la simpática vila i han posat en joc els mes despreciables medis per anorrejar a nostres amics, ja siga despedint als treballadors que no's comprometien a votar-los, ja desdonant els arrendaments dels que no se amotllaven a ses imposicions i usant de tots els medis oprobiosos que sols sugereixen en les testes dels cacics quan se veuen llensats de sos dominis, cacics que, mes que homes, semblen feres encadenades que amb sos udols d'impotencia volen aterrar i atemoritzar el poble.

Més de res ha servit ses manyes; l'explendorós sol de la victoria ha compensat l'esforç de nostres amics, obtenint un sorollós triomf en les passades eleccions que els dona una definitiva majoria en l'Ajuntament.

Pel primer Districte han sortit el'legits En Josep Bofarull Solanes i En Josep Torrents Ribas i pel segon, En Sebastià Vidal Veciana i l'incansable En Feliu Martorell Folch.

Ja saben tant els el'legits com sos amics, que son també els nostres, quan joiosament prenen part en son triomf i que tots nosaltres restem a son costat per la defensa de sa gestió, ja que no duptem que ella será en benefici i profit del poble i dels ideals que ens son comuns.

NOVES

En atent B. L. M. ens comunica En Rafel Montes Diaz haver-se possessionat del càrrec de Director de aquest Institut general i tècnic. Al agrair la deferencia que ha tingut el senyor Montes amb nosaltres, li adresem nostra felicitació tot i desitjant-li bon acert en son comès.

Ha pres possessió el nou Inspector jefe de Vigilancia de la provincia del seu càrrec, segons ens ho ha fet sapiguer amb atent besa-la-mà En Brauli Bolognio Anton, tot i oferint-se. Agraits.

En lloc preferent donem publicació de l'allocució de la Unió de Vinyaters de Catalunya per al mitin vitícola que tindrà lloc avui al Cine Modern, a les deu i mitja del matí, en el qual s'exposarán les justes aspiracions de la viticultura, a fi de buscar remei a la crisis actual, i previndre les possibles futures.

Confiem que aquest acte revestirá la importancia que's mereix i del qual prometem donar-ne compte en nostre proper editorial.

De la senyora Viuda den Salvador Poblet, propietaria de la Fàbrica de Xocolates de llur marca, hem rebut un bonic i elegant calendari de bloc per al any pròxim, anunciador del seu acreditat xocolata. Mercès per l'atenció.

Se'ns prega cridem l'atenció dels contribuents que per concepte de la llei tenen que pagar el dos per cent de la contribució de comerç i de industria a la Cambra de Comerç de Tarragona, que a començar d'aquesta fetxa se'ls passarà a cobrar el quart rebut corresponent al últim trimestre de l'any.

Els contribuents que tinguin rebuts pendents aixís com el corrent poden fer-los efectius durant tot aquest mes al recaudador En Domenec Mas, Plassa de la Font, 27, según. Passat aquest plás la Cambra podrá procedir contra'ls morosos, acudint al Jutje competent, com mana la llei i reglament vigent de les Cambres de Comerç.

El passat dimecres donà a llum feliçment un xamós noi, la senyora Na Emilia Pascual, esposa del del nostre estimat amic En Anton Curull.

Coralment felicitem als joves esposos, tot desitjant-los-hi que'l primer fill siga per a ells preludi de jorns plens de alegria i de benestar.

El quadern de la *Lectura Popular* perteneixent a aquesta setmana publica «Dames d'Aragó», del festetjat autor, mort recentment, En Salvador Sanpere i Miquel.

Ha sigut constituída al Congrés la minoria nacionalista republicana, la que ha designat per jefe al Diputat per Figueres, D. Joaquim Salvatella.

El President de la «Unió Catalanista», doctor D. Martí i Julià, se troba malalt, si bé no amb la greujetat que al principi va creure's.

Desitjém coralment que ben prompte es trobi totalment restablert.

El número de aquesta setmana de *Renaixement* conté el següent sumari:

«Als catalans»,—«Esguards», per Maig.—«El catalá a la Normal»,—«El govern de la ciutat», per F. Culi i Verdager.—«Cròniques Pedagògiques»: «Quaderns d'Estudi», per G.—«Octubre», per J. Massó i Ventós.—«Qué es vol obtenir per les armes?», per C.—«La negoció», per F. Rosell.—«La Exposició Plandiura», per E. Cots.—«Bibliografia», per J. Rodergas i Calmell.—«Noticiari».

Imprempta de Llorens i Cabré. — Fortuny, 4



Panificació

F ORNS DE SANT ANTONI

Diariament, pa de primera

• • A domicili i al comptat

Rebolledo, 20, bis : : PORT



Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
 dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
 Inscripta en el Govern Civil i en la Comissaria general
 de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **DR. RABADÁ**
 Per a més informes dirigir-se al domicili social:
 Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts electroterapia i analisis micro químic d'orina i productes patològics.
 Sero-Reacció de Wassermann.— Aplicació del 606.

BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADÁ

*Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge
 de les Cases de Socors de Barcelona*

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. — Per als pobres, franca
 dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 90, entressol. — TARRAGONA

Podém demostrar
 que casa nostra
 es la mes barata en tot

GILBERT GERMANS : Unió, 20

Galería Fotográfica d'Art

PERE PALLEJÁ — Unió, 18

PERE LLORET
 CORREDOR REIAL DE COMERÇ

Apodaca, 9

GRANDS NOVITATS en -
 Sombreros i Gorres

RAMON ALOQUIN

UNIÓ, 20

JOAN ESBERT

FARMACÉUTIC

UNIÓ, 22

Joan Ruiz i Porta

PROCURADOR

Vilamitjana, 9, 1.^{er}

Farmacia Central

Laboratori Químic Bacteriológic

Marti Güell

Rambla Sant Carles, 41 : : :
 : : : i Sant Fructuós, 5

BRILLO

EL LUSTRO-CVIVRE es el mejor del mundo y más barato para limpiar y abrillantar objetos de metal, dejándolos al instante como nuevos. No ensucia las maderas ni deja los paños negros. Una cajita 25 céntimos; hay para más de un año. De venta en Tarragona: Ferreteria de MATIAS MALLOL, calle San Agustín, 9 y Augusto, 3.—Pídase prospecto.

PERE SIMÓ ROMEU

ESPECIALISTA EN ENFERMETATS DE LA BOCA I DENTS

Curació de la carié dentaria i abturacions en plata, platino, marfil : Orificacions : Treball d'escola americana : Ponts, corones, pivots, dent espiga : Dents i dentadures de totes classes i preus : Cirurgia i tractament práctic-modern per la curació de les enfermetats de la boca i extraccions.

CONSULTA tots els dies, de 9 del mati a les 4 de la tarda, menys els diumenges.

RAMBLA SANT JOAN, 53, PRAL.
 TARRAGONA

"ANUARIO COMERCIAL"

EDICIÓ DE 1916

INFORMACIÓ COMPLERTA DE TOT ESPANYA I POSSESSIONS

DOS VOLUMINOSOS LLIBRES

Solidament enquadernats

Demanat avans del 1.^{er} de Gener. Pessetes 15'00
 Demanat després. " 20'00

ANUNCIS A PREUS BARATÍSSIMS

AGENT A TARRAGONA: PERE OLIVELLA

MOSTELLE

(RAIMOST)

Suc de raims sense alcohol

The Grape Juice Co. L^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més
 higiènic

Un excelent refresc

El millor aliment en les
 malalties i convalencia

Se ven per tot arreu

PAPERERÍA I EFECTES D'ESCRIPTORI

— DE —

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamanys : Escribanies : Plumes Stilogràfiques : Pesa-carries : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja papers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

MAGATZEM DE FERRETERIA

FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes - Objectes per a regalos

Articles per a magatzems de vins i olis

Maciá Mallol Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9